

# РЕШЕНИЕ

№ 41241

гр. София, 09.12.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в  
публично заседание на 14.11.2025 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Теодора Милева

**ЧЛЕНОВЕ:** Мария Владимирова

Петър Савчев

при участието на секретаря Лилия Благоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10921** по описа за **2025** година докладвано от съдия Теодора Милева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Фактори“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], чрез адв. Й., срещу Решение №3139/18.08.2025 г., постановено по НАХД №20241110216546/2025 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), 106-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-182/18.09.2024 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. /пет хиляди лева/ на основание на основание чл.83, чл.53 и чл.27 от ЗАНН, чл.15, ал.1, т.7 от ЗКФН, чл.123, ал.1, изр.2 и чл. 116, ал. 1, т. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари /ЗМИП/ за нарушение на чл. 55, ал. 3 във вр. с ал. 2 във вр. с чл. 10, т. 1 във вр. с чл. 11, ал. 1, т. 1 ЗМИП.

С касационната жалба се иска отмяна на атакуваното решение, като постановено в нарушение на закона, при съществени процесуални нарушения, както и че наложеното с него наказание е явно несправедливо по смисъла на чл. 348, ал. 5, т. 1 от НПК. Твърди се, че в констативната част на наказателното постановление АНО твърди, че инвестиционния посредник не е спазил изискването за проверка по два способа на събраните идентификационни данни (липсва на проверка – не е предприел действия в тази връзка), а едновременно с това в разпоредителната част на НП наказва „ФАКТОРИ“ АД за това, че „не е документирало предприетите действия за събраните идентификационни данни“. Твърди се, че СРС изобщо не е разгледал обстоятелството, че тези две твърдения на АНО са взаимно противоречиви и изключващи се едно друго. Сочи се,

че само при наличие на предприети действия по чл. 55, ал. 2 от ЗМИП за проверка на събраните идентификационни данни чрез използване на два или повече от способите по чл. 55, ал. 1 от ЗМИП, за инвестиционния посредник (ИП) възниква задължение да документира тези „предприети действия“ по смисъла на чл. 55, ал. 3 от ЗМИП. Оспорват се изводите на Съда за прилагане на института на маловажния случай, като сочи, че са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Искането до съда е за отмяна решението на СРС и отмяна на НП. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение пред СРС и настоящата инстанция съобразно представен списък.

В съдебно заседание, касаторът чрез адв. Й. поддържа изцяло касационната жалба, като иска от съда да уважи същата и постанови отмяна на НП, претендира разноски за две инстанции по представен списък.

Ответникът по касационната жалба - заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, редовно призован, чрез юрк. С. оспорва касационната жалба като неоснователна и недоказана. Представя подробни писмени бележки. Претендира присъждане на юрк. възнаграждение. Моли при постановяване на решението съдът да се съобрази с решение от 2024 г. по дело С-438/22 на СЕС.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Д., който счита касационната жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, II касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните доказателства и доказателствени средства, Софийският районен съд е установил следното от фактическа страна: „Фактори“ АД е вписан като инвестиционен посредник и има качеството на задължено лице по смисъла на чл. 4, т. 8 от ЗМИП и като такова лице не е документирал предприетите действия за проверка на събраните идентификационни данни на Е. М., кл. № 8795, с когото е встъпил в делови взаимоотношения дистанционно на 09.06.2023 г., чрез използване на два или повече от способите по чл. 55, ал. 1 ЗМИП. Въззивникът не е изпълнил правното си задължение по чл. 55, ал. 3 във вр. с ал. 2 ЗМИП, където е ситуирано изискването всеки от способите за проверка на идентификационните данни да бъде документиран, като наред с това да се отрази и информацията относно датата и часа на извършване на предприетите действия, както и имената и длъжността на лицето, което ги е извършило. Нарушението е установено с акт за установяване на административно нарушение № Р-06- 96/27.03.2024 г., съставен от Д. С. З. – гл. експерт в отдел „Специализиран надзор на мерките за превенция на изпирането на пари и финансирането на тероризма“, дирекция „Надзор на инвестиционната дейност“ при КФ. Последвало е издаване на наказателно постановление № Р-10-182/18.09.2024 г., с което на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗМИП, при цялостно възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на търговското дружество „Фактори“ АД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 5 000,00 /пет хиляди/ лева за неизпълнено правно задължение по чл. 55, ал. 3 във вр. с ал. 2 във вр. с чл. 10, т. 1 във вр. с чл. 11, ал. 1, т. 1 ЗМИП.

СРС по подробно изложени мотиви като е приел, че АУАН и издаденото, въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност, видно от представените писмени доказателства, относими към назначаването, респективно оправомощаването на

актосъставителя и наказващия орган, както и че са спазени императивните процесуални правила при издаването на АУАН и НП – тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН. Посочил е, че е налице пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП. Установил е спазване на срока по чл. 34, ал. 2 и ал. 3 ЗАНН при издаването на АУАН и НП, в това число конкретния случай административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 6-месечен срок от откриване на нарушителя, респективно 5-годишен срок от неизпълнението на правното задължение. От своя страна обжалваното наказателното постановление е постановено в законоустановения 6 – месечен срок. Приел е, че АУАН и НП са съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание. Установил е по категоричен и безспорен начин, че на 09.06.2023 г. в [населено място], жалбоподателят „Фактори“ АД, в качеството си на лицензиран посредник и лице по чл. 4, т. 8 ЗМИП не е документирал предприетите действия за проверка на събраните идентификационни данни на Е. М., кл. № 8795, с когото е встъпил в делови взаимоотношения дистанционно на 09.06.2023 г., чрез използване на два или повече от способите по чл. 55, ал. 1 ЗМИП.

СРС е обсъдил подробно и възраженията, направени с жалбата пред касационната инстанция – доводът за некоректно приложение на материалния закон. Приел е за несъстоятелни възраженията в жалбата, че представителите на КФН не са установили използването на минимум два способа за проверка на идентификационните данни, което било задължителна предпоставка за ангажирането на отговорността на инвестиционния посредник при отсъствието на документиране, доколкото именно привлеченото към отговорност лице е представило данни в очертаната насока. По подробно изложени съображения, СРС е приел и правилно приложение на санкционната норма, достигнал е и до извод за неприложимост на чл. 28 ЗАНН. По тези съображения СРС е потвърдил НП.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

СРС е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Обосновани са изводите на СРС, че описаното в АУАН и НП от фактическа страна е съставомерно по посочената като нарушена разпоредба - чл. 55, ал. 3 във вр. с ал. 2 във вр. с чл. 10, т. 1 във вр. с чл. 11, ал. 1, т. 1 ЗМИП, съответно при правилно приложение на относимата за нарушението санкционна норма - чл. 116, ал. 1, т. 3 ЗМИП, законосъобразно е ангажирана административно-наказателната отговорност на „Фактори“ АД, като е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лв. Правилно е и приетото, че отговорността на дружеството е обективна и безвиновна и за неприложимост на чл. 28 ЗАНН. Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да оборят правните изводи на съда. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените изводи.

Решаващите правни съображения за неоснователност на жалбата срещу НП се споделят от касационната инстанция, като препраща към същите, на основание чл. 221, ал. 2 АПК. Правилен е изводът на СРС, че НП следва да бъде потвърдено, тъй като действително е нарушен чл. 55, ал.

3 във вр. с ал. 2 във вр. с чл. 10, т. 1 във вр. с чл. 11, ал. 1, т. 1 ЗМИП по отношение на конкретните сделки на 09.06.2023 г., за нарушението е приложена предвидената в закона санкция в минимален размер - 5000 лв. на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 от същия закон. Споделят се мотивите на СРС за неприложимост на чл. 28 ЗАНН, необоснован е и доводът на касатора, че не са взети предвид всички изисквания при налагането на санкцията.

В разпоредбата на чл. 55, ал. 3 от ЗМИП законодателят е предвидил, че предприетите по, ал. 1 и, ал. 2 действия се документират, като в документите за извършената проверка на идентификацията задължително се съдържа и информацията относно датата и часа на извършване на предприетите действия по, ал. 1, както и имената и длъжността на лицето, което ги е извършило. Съгласно чл. 55, ал. 1 от ЗМИП проверката на събраните по реда на чл. 52-54 идентификационни данни се извършва чрез използването на един или повече от следните способы: 1. Изискване на допълнителни документи; 2. потвърждаване на идентификацията от друго лице по чл. 4 или от лице, задължено да прилага мерки срещу изпирането на пари в друга държава членка или в трета държава по чл. 27; 3. Извършване на справки в електронни страници и бази от данни на местни и чуждестранни компетентни държавни и други органи, предоставени за публично ползване за целите на проверката на валидността на документи за самоличност и на други лични документи или на проверка на други данни, събрани при идентификацията; 4. Извършване на справки в публично достъпни местни и чуждестранни официални търговски, фирмени, дружествени и други регистри; 5. използване на технически средства за проверка на истинността на представените документи; 6. Установяване на изискване първото плащане по операцията или сделката да се осъществи чрез сметка, открита на името на клиента, в кредитна институция от Република България, от друга държава членка или от банка от трета държава по чл. 27; 7. Повторно изискване на представените при извършване на идентификацията документи и проверка за наличие на промяна в идентификационните данни - при проверка на идентификацията в хода на вече установени делови взаимоотношения, когато идентификацията е била извършена при встъпването в такива отношения; 8. Друг способ, който дава основание на лицето по чл. 4 да приеме идентифицирането на клиента за надлежно извършено.

В ЗМИП не е предвидено легално определение за понятието "документиране". С оглед целите и принципите на ЗМИП и в съответствие с чл. 9, ал. 1 от ЗНА се налага извода, че законодателят е вложил в понятието "документиране" общоприетия в българския език смисъл, който според тълковния речник, публикуван на интернет страница <http://talkoven.onlinerechnik.com> под това понятие се разбира "Доказвам истинността, наличието на нещо чрез документи, снимки, писма, статии". Още повече, че законодателят в чл. 55, ал. 3 от ЗМИП изрично е използвал съюза "и", следващ документиране на предприетите по чл. 55, ал. 1 и, ал. 2 от ЗМИП действия, указващ, че "в документите за извършената проверка на идентификацията задължително се съдържа и информацията относно датата и часа на извършване на предприетите действия по, ал. 1, както и имената и длъжността на лицето, което ги е извършило". Следователно документирането на способа по чл. 55, ал. 1 от ЗМИП не се изчерпва само с посочване на вида на способа в документ, съдържащ дата и час на извършване и имена и длъжност на лицето, но изисква и събирането на допълнителни документи, данни или информация от независими източници, доказващи избрания способ по чл. 55, ал. 1 от ЗМИП с приложени документи за това.

Според настоящия състав не може да се удостовери надлежно документиране и проверка на събраните по реда на чл. 52-54 идентификационни данни чрез регламентирания в закона способ именно защото не са приложени разпечатки от масивите, в които е извършена проверката. С оглед горното правилно е преценено, че изискването на чл. 55, ал. 3 от ЗМИП в процесния случай не е изпълнено. Също така документирането изисква и възможност да се установи до какви резултати

и спрямо кой субект на идентификация е упражнен способът по чл. 55, ал. 1 от ЗМИП. Възприемане на обратното становище би лишило уредбата за проверка на идентификационните данни от смисъл и съдържание. В конкретния случай при документиране на способа за проверка на идентификационните данни на законния представител на "Фактори" АД е следвало да документира действията по проверка на събраните идентификационни данни, за да може по обективен и независим начин да се установи при процеса на документиране използването на избрания способ за проверка. Документирането на проверката на извършена идентификация по смисъла на ЗМИП почива на принципа за доказване на извършените действия. Т.е. резултатът от извършената проверка следва да бъде видим и подкрепен със съответните доказателства, така че надзорният орган да може да извърши проверка и да проследи предприетите от ИП действия по проверка на идентификацията. Самото посочване от "Фактори" АД в т.4 от документа, озаглавен „Писмени обяснения по искане 4“, че се събира информация посредством достъпна информация в интернет без да има приложени доказателства не доказват документиране съгласно чл. 55, ал. 3 от ЗМИП. Липсата на документиране се потвърждава и от посоченото в т. 2 от документа, озаглавен „Писмени обяснения по искане 6“, че "Фактори" АД не разполага с документи за изпълнение на чл.55, ал.3 от ЗМИП.

За неизпълнение на посоченото задължение е предвидена санкция, регламентирана в чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗМИП, съгласно която за юридически лица е предвидена имуществена санкция в размер от 5000 до 50 000 лв. Така наложената санкция в минимален размер съответства на характера и тежестта на извършеното нарушение и ще постигне целите, визирани в ЗАНН.

По изложените съображения, касационната жалба е неоснователна, съдебното решение следва да бъде оставено в сила, не се установяват касационни основания по чл.348 НПК за отмяната му, както и такива, за които касационната инстанция следи служебно.

При този изход на делото, искането на ответника за присъждането на юрисконсултско възнаграждение, следва да бъде разгледано. На основание чл. 63, ал.5 ЗАНН, такива се дължат, с оглед изхода на делото. При определяне на размера на възнаграждението съдът съобрази разпоредбата на чл. 63, ал.5, изр. 2-ро ЗАНН, вр. чл. 37 ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и прие, че на ответника следва да се присъди възнаграждение в размер на 130,00 лв.

Водим от горното Административен съд – София град, II-ви касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение №3139/18.08.2025., постановено по НАХД №20241110216546/2025 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), 106-ти състав.

ОСЪЖДА „ФАКТОРИ“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Изп. Директор Д. Д. Ц. да заплати на Комисията за финансов надзор сумата от 130 (сто и тридесет) лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.